

Formare Bisericii

Promisiunea lui Isus

Text biblic : Fapte 1:1-11

Versetul de aur

Voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi. Fapte 1:8a

Introducere

Faptul că scrierile lui Luca sunt cuprinse în două cărți Luca și F. Apostolilor explică de ce Evanghelia după Luca și cartea Faptele Apostolilor sunt separate. Scrierile erau frecvent pe suluri pe vremea lui Luca, iar lungimea maximă practică a unui sul era de aproximativ 10 metri. Evanghelia lui Luca și cartea Faptele Apostolilor au aproximativ două suluri de material, ceea ce face necesară o împărțire fizică. Luca a făcut acest lucru cu grijă, împărțind cărțile în relatarea lui despre Isus și relatarea lui despre biserică. Puntea dintre cele două este înălțarea lui Isus, găsită în Luca 24:50-53 și repetată în Fapte 1:6-9.

Contextul lecției

I. Prima promisiune (Fapte 1:1-5)

A. Uitându-te înapoi (v 1-3)

Evanghelia după Luca și cartea F. Apostolilor sunt ambele adresate unui anume Teofil (Luca 1:3). Unii cercetători au propus că acest Teofil ar fi putut fi patronul lui Luca – susținătorul său financiar pentru textele din Luca și F. Ap. Arătarea lui Isus după înviere la apostoli (Matei 28:17; Luca 24:34, 36; Ioan 20:19, 26; 21:1, 14; și 1 Corinteni 15:5-8). Numărul 40 este semnificativ în Biblie (Gen 7:4; Ex 16:35; Ezech 4:6; Iona 3:4; Marcu 1:13). Dar cele patruzeci de zile din textul nostru ar trebui să fie înțelese împreună cu cele 50 de zile dintre Paște și Ziua Cincizecimii (când s-a născut biserica, F. Ap 2:1). După plecarea lui Isus și înainte de pogorârea Duhului Sfânt la Rusalii, a rămas o perioadă scurtă, dar intensă, de o săptămână și jumătate de așteptare și anticipare.

B. Uitându-se înainte (v 4-5)

Ar trebui să ne aducem aminte că majoritatea ucenicilor erau din Galileea, la multe mile nord de Ierusalim și Iudeea. După ce Isus s-a despărțit de ei, ar fi putut să părăsească Ierusalimul și să se întoarcă acasă. De fapt, ei făcuseră deja o astfel de călătorie după învierea lui Isus (Ioan 21).

Apostolul Pavel știa de câteva întâlniri pe care Isus le-a avut cu ucenicii săi în această perioadă de 40 de zile. Unul dintre ele a inclus apariția la peste 500 de frați (1 Corinteni 15:6). Nu știm câte astfel de întâlniri au avut loc în total.

În aceste versete promisiunea pe care o face Isus este un „joc de cuvinte” a cuvântului botezat. Botezul în apă practicat de Ioan Botezătorul a fost pus în contrast cu promisiunea botezului cu Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii, care avea să fie în câteva zile.

II. A doua promisiune (Fapte 1:6-8)

A. O întrebare persistentă (v 6)

Isus a vorbit despre Împărăției lui Dumnezeu în versetul 3, așa că este firesc ca apostolii să întrebe despre Împărăția lui Israel, pe care o considerau aceeași cu Împărăția lui Dumnezeu. Când Isus i s-a arătat lui Cleopa și celuilalt ucenic pe drumul spre Emaus (înainte de a-L recunoaște), Cleopa a spus: „Noi tragem nădejde că El este Acela care va izbăvi pe Israel” (Luca 24:21). Eliberarea lui Israel este o preocupare majoră a ucenicilor lui Isus.

Ei credeau că Dumnezeu va restaura Israelul la poziția sa anterioară de putere și prestigiu și au considerat acea restaurare egală cu Împărăția lui Dumnezeu despre care a învățat Isus. Promisiunea lui Isus că apostolii vor primi darul Duhului Sfânt (v. 5) le-a părut ca începutul acelei restaurări – ușa deschisă prin care avea să vină împărăția. Deși greșită, întrebarea ucenicilor este destul de firească.

B. Un răspuns tăios (v 7)

Isus nu le spune că Israelul nu va fi eliberat. În schimb, el le spune că „vremurile sau soroacele” sunt treaba lui Dumnezeu, nu a lor. Isus nu vrea ca ucenicii să fie distrași de „vremuri sau soroace” când au treburi mai urgente de care să se ocupe. El vrea să le redirecționeze atenția de la lucrurile pe care nu trebuie să le știe către lucruri pe care trebuie să le facă.

C. Mărturisire în toată lumea (v 8)

Ucenicii au întrebat despre restabilirea puterii politice a lui Israel (v. 6). Isus le spune că ei vor primi un alt fel de putere – puterea lui Dumnezeu – transmisă lor prin mijlocirea Duhului Sfânt (spiritul lui Dumnezeu care lucrează în lume și în viețile lor. Acesta a fost același Duh Sfânt pe care l-a primit Isus la botezul său (Luca 3:21-22)) și același Duh Sfânt a fost cel care i-a împuternicit lucrarea pe pământ. Acum, acest Duh Sfânt va veni peste ucenicii săi la Rusalii (și miliardele de credincioși după Rusalii) să îndeplinească ceea ce dorește Isus să facă – să mărturisească despre El.

III. A treia promisiune (Fapte 1:9-11)

A. O despărțire dramatică (v 9)

Înălțarea lui Isus este întoarcerea Sa pe tronul ceresc de la dreapta lui Dumnezeu de unde a venit pe pământ (Ioan 1:14; Filip 2:5-8). El va rămâne acolo până când va veni din nou în glorie (Fapte 1:11). În ceruri, el mijlocește pentru noi la Tatăl (Romani 8:34). Când va veni din nou, „Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ci ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.” (Evrei 9:28).

B. Îndemnul îngerilor (v 10-11)

În timp ce ucenicii privesc spre cer în uluiți, doi bărbați se arată în fața lor.. Îmbrăcămintea lor albă și apariția bruscă indică faptul că sunt îngeri (Ioan 20:12). Ucenicii nu par să-i observe imediat, deoarece atenția lor este încă pironită spre cer.

Cei doi vorbesc, iar acest lucru atrage atenția ucenicilor. În esență, mesajul angelic este: „Ceea ce a fost a fost, acum este timpul să treceți la acțiune. Mai erau 10 zile până la Rusalii și trebuiau să fie la Ierusalim. Aceste zile nu erau zile de odihnă, ei trebuiau să mărturisească despre Isus și alegerea înlocuitorului lui Iuda Iscarioteanul care a murit. (Fapte 1:21-26)

CONCLUZII

Când discutăm despre Marea trimitere dată de Isus, majoritatea creștinilor se vor gândi la Matei 28:19-20, unde Isus a spus:

Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” Amin. Dacă suntem cu adevărat ucenicii lui Hristos, vom fi implicați în răspândirea mărturiei mântuitoare despre Isus tuturor oamenilor de pe pământ. Pentru unii creștini, aceasta implică o relocare strategică pentru a interacționa cu grupuri de oameni din țări care nu au cunoștință creștină. Pentru alți creștini, înseamnă finanțarea și sprijinirea unei astfel de evanghelizări interculturale. Noul Testament învață că toți creștinii trebuie să fie implicați în a face ucenici. Acest lucru trebuie să fie motivat de dragostea noastră pentru cei care nu-L cunosc pe Isus, precum și de nevoia de a asculta poruncile Lui ca Domnul nostru (Ioan 14:15). Isus a mers la cruce

Ce trebuie să memorăm: *Evanghelia trebuie răspndită*